

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Guilielmi Adolphi Scribonii, Ex Aristotele Et Aliis
summis philosophis repetita**

Scribonius, Wilhelm Adolf

Hanoviae, 1593

VD16 S 5114

Cap. VII. De Prudentia.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56572)

Quem igitur vere sapientem dicis?

Qui res universas aliis neglectis probe contem-
templatur: ut omnium rationes reddere possit.

CAP. VII.

De Prudentia.

Quid est Prudentia?

Ἔστιν ἕξις δι' ἧς μετὰ λόγον προακλικῶς, καὶ πρὸ ἀντι-
πρῶν ἀγαθὰ βέλτερον: Est habitus verus cum ratio-
ne agens, quæ vitæ hominum conducunt vel
obstant.

Unde Periclem prudentem dicunt, quod
suæ utilitati consulere potuerit.

Quinam igitur rectè dicuntur prudentes?

Qui consilium in iis capere possunt, quæ
re sua sunt, & omnino ad bene vivendi ratio-
nem pertinent. Discernuntur igitur à sapien-
tibus, qui plurima quidem novisse student:
sed rebus ac rationibus tum suis, tum aliorum
minus rectè prospiciunt.

Quotuplex est prudentia?

Duplex: Altera propriè προνοια, qua unus-
quisq; sibi suisque rebus prospicit: Altera ci-
vilis scientia, πολιτικὴ dicitur.

Prudentia civilis quomodo subdividitur?

In νομοθετικῶν: id est, legum ferendarum ra-
tionem; & in προακλικῶν βασιλευσικῶν, cujus ratio-
ne opus est in agendo, & exsequendis iis, quæ
lex jufferit: hæc in singulis rebus spectatur, il-
la in universalibus. Nam & leges sunt univer-
sales.